

figtes at raade Bod paa et Tab, som navnlig Mandstabet ved Ingenieurcorpset lider, idet nemlig dettees Lønning tidligere var bedre, end den nu vil blive. Ingenieurcorpsets og Cavalleriets Mandstaber ere de, som ligge længst inde til Tjeneste, og ere altsaa ogsaa de, som fortrinsviis ville komme til at nyde Godt af dette Tillæg, som imidlertid ogsaa vil tilfalde de andre Vaabenarter, forsaavidt de Menige holdes udover 6 Maaneber til Tjeneste. Den Udgift for Statskassen, som vil være forbunden med dette Tillæg, vil beløbe sig til henimod 50,000 Rb.; det er en ikke ubetydelig Sum, men jeg troer, at netop dette Tillæg vil komme paa rette Sted. Det vil, om jeg saa maa sige, være en Compensation for den længere Tjeneste, som paalægges, og navnlig er det en Fordeel for Undercorporalerne, der jo kun blive Undercorporaler, fordi de have været særdeles dygtige Menige. Det er ganske vist meget hensigtsvarende, at disse Mænd faae en Forbedring i deres Løn; saaledes at det ikke skal være en Fristelse for dem at skjule deres Dygtighed. Man har nemlig Erfaring for, at der er Menige, som anstille sig mindre flinke, end de i Virkeligheden ere, fordi de frygte for at blive ubtagne til Undercorporaler og komme til at ligge længere i Tjeneste. Der er altsaa to Bestemmelser, som ville modvirke denne Fristelse; den ene er den, at de Menige, som ikke ved den første Udbannelse erhverve sig den fornødne Dygtighed, forlods vil blive holdte inde til Garnisonstjeneste, og den anden er det her nævnte Tillæg, som vil tilflyde de Dygtigste, nemlig dem, der blive ubtagne til Undercorporaler. Jeg troer, at disse Bestemmelser gaae Haand i Haand med hinanden og ville have den Virkning at anspore de Menige i Almindelighed til Flid og paa samme Tid modvirke den Fristelse, der har gjort sig gjældende, og som jeg nylig omtalte. Jeg skal endnu med Hensyn til det Udtryk, der er brugt i Slutningen af Forslaget, hvor det hedder, at „dette Tillæg bortfalder, naar der tilstaaes dem Cantonnements- eller Felttillæg“, bemærke, at Udtrykket „Cantonnements- eller Felttillæg“ i Reglen ikke har været brugt for Menige, men kun for Tillæg, der tilstaaes Officerer og civil-militaire Embedsmænd. Jeg skal derfor,

for at der ikke skal være nogen Tvivl om, hvad der her er meent, tillade mig at henvise til en Rundgjørelse for Armeen af 4de December 1863, hvorved der blev givet Bestemmelser om forskjellige Tillæg og for, hvorledes de forskjellige Classer overhovedet skulde stilles paa Feltfod. Det hedder nemlig i dens § 5, Nr. 2: „Saavel paa Cantonnements-, som paa Feltfod beregnes for samtlige Underclasser (herunder dog ikke indbefattet Overfyrværkere etc.) foruden det ordinaire og extraordinaire Bespiisningstillæg (tilsammen 8 β) et hyderligere dito af 4 β -daglig. Det herved fremkommende samlede Bespiisningstillæg af 12 β bliver, naar Naturalforpleining tildeles Underclasserne, at indeholde og ellers, naar Qvarteer med Bespiisning er anvist, at anvende til Udrebelse af den Qvarteerværterne tilkommende Betaling.“ Nu er det ordinaire og det extraordinaire Bespiisningstillæg, som tilsammen udgjøre 8 β , indbefattet i Lønningen. Tanken har været den, at Lønningen skulde være 12 β , og at Bespiisningen skulde ligge udenfor denne. Naar nu en Afdeling sættes paa Cantonnements- eller Feltfod, saa faae Undercorporalerne og de Menige et hyderligere Bespiisningstillæg, som det kaldes, af 4 β , og dette tillige med det ordinaire og extraordinaire Bespiisningstillæg udgjør altsaa 12 β , som afbrages Manden, imod at han faaer Naturalforpleining eller bespises af Qvarteerværterne. Nu maa det vistnok erkjendes for at være rigtigt, at de Menige og Undercorporalerne lønnes eens, naar en Afdeling sættes paa Cantonnements- eller Feltfod; de faae da i Virkeligheden den Forbedring i Lønningen, som her er foreslaaet tilbeest dem, der ligge over 6 Maaneber til Tjeneste. Der vil ogsaa ved saadanne Leiligheder komme Mandstabs ind af ganske forskjellige Aargange, og da der gjøres aldeles de samme Fordringer til Alle, er det ogsaa rigtigt, at de Alle lønnes ganske eens. Derfor er det foreslaaet, at dette Tillæg, som er et Slags Erstatning for den længere Tjeneste og Udbannelsestid, bortfalder, naar det træder frem i en anden Form, det vil sige, som et hyderligere Bespiisningstillæg. Naar jeg derfor har brugt Udtrykket „Cantonnements- eller Felttillæg“, er dermed meent dette hyderligere Be-